

گونه شناسی ساختاری و ماهوی اتاق های فکر: در تئوری و عمل

مطهره سرخابی عبدالملکی

دانش آموخته کارشناسی ارشد علوم سیاسی واحد آزادشهر

نام نویسنده مسئول:

مطهره سرخابی عبدالملکی

چکیده

تاریخ اندیشکده‌ها با این نام به اوایل قرن ۲۰ باز می‌گردد. در ابتدا این اندیشکده‌ها برای حمایت از تحقیقات دانشگاهی و گسترش علم فعالیت می‌کردند. با آغاز جنگ جهانی دوم، اندیشکده بیشتر به مؤسساتی گفته می‌شد که استراتژی‌های مربوط به جنگ در آن‌ها بحث می‌شد و سیاست‌های خارجی و دفاعی به محور مطالعات این مؤسسات بدل گشته بود. تا پایان جنگ جهانی دوم، اندیشکده‌ها تبدیل به مشاوران ضروری رؤسای جمهور، نخست وزیران، اعضای پارلمان و کنگره شده بودند. در دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰، اندیشکده‌هایی از هر نوع و اندازه و اعتقاد سیاسی در چشم انداز سیاسی ظاهر شدند. این رشد قابل توجه به واسطه انقلاب اطلاعاتی و تکنولوژیکی، پیچیدگی فزاینده مسائل سیاسی، رشد بشردوستی جهانی، ظهور جامعه مدنی، نیروهای جهانی شدن و تقاضا برای تحلیل‌های سیاسی فشرده و به موقع بود. در اواخر جنگ سرد و دهه ۱۹۸۰ با تثبیت قدرت ایالات متحده، تعداد این مؤسسات به یک باره رو به ازدیاد گذاشت.

واژگان کلیدی: اتاق های فکر، اثربخشی در سیاست خارجی، ساختار سازمانی و عملکردی.

مقدمه

گونه‌شناسی اتاق‌های فکر از منظر محتوا و عملکرد و جهت‌گیری‌های سیاسی و فلسفی

برای بررسی اندیشکده‌ها به معیاری برای طبقه‌بندی آنها نیاز داریم. اندیشکده‌های آمریکایی را می‌توان بر مبنای دو معیار طبقه‌بندی کرد: معیار محتوا و عملکرد و دیگری معیار جهت‌گیری سیاسی و فلسفی. (Stone, 2006: 146).

محتوا و عملکرد سازمانی

بر اساس این معیار، اندیشکده‌های آمریکایی یکی از این چهار نوع هستند: مؤسسه آکادمیک (با هدف عمومی یا خاص)، مؤسسه تحقیقاتی قراردادی، مؤسسه حمایتی و سیاسی، یا ترکیبی از این انواع. (Troy, 2013: 15).

اندریشکده	نوع سازمانی
مؤسسه بروکینگز	آکادمیک با بررسی موضوعات متنوع
دفتر ملی تحقیقات اقتصادی	آکادمیک تخصصی
مؤسسه رند	مشورتی / قراردادی
مؤسسه مطالعات سیاسی	حمایتی
بنیاد هریتیج	مؤسسه سیاستگذاری

جهت‌گیری ایدئولوژیک و فلسفی

از نظر ایدئولوژی، اغلب اندیشکده‌ها به پنج گروه تقسیم می‌شوند: محافظه‌کار، راست میانه‌رو، میانه‌رو، چپ میانه‌رو و ترقی‌خواه. این مرزها به آسانی ترسیم نشده است و می‌توان هم دانشمندانی را یافت و هم مؤسساتی را پیدا کرد که خود را لیبرال یا محافظه‌کار تلقی می‌کنند اما ایدئولوژیک نیستند. برخی اندیشکده‌ها توجیهات آشکاری از تمایلات ایدئولوژیک خود ارائه می‌دهند در حالی که سایرین ترجیح می‌دهند دست‌کم، ظاهر غیر حزبی خود را حفظ کنند. مک‌گان بنا بر جهت‌گیری سیاسی و فلسفی که اندیشکده‌ها اظهار کرده‌اند و نیز جهت‌گیری دانشمندان وابسته به آنها و انتشارات حامی آنها برخی از تاثیرگذارترین اندیشکده‌ها را دسته‌بندی کرده است. (Struyk, 2006: 156).

با مطالعه اندیشکده‌ها مشخص می‌شود که بسیاری از آنها به احزاب سیاسی، دولت، گروه‌های ذی‌نفع (مشترک المنافع) شرکت‌های خصوصی یا دانشگاه‌ها وابسته هستند، البته برخی از اندیشکده‌ها نیز در قالب سازمان‌های غیر دولتی (NGO) مستقل فعالیت می‌کنند. اندیشکده‌ها، بر خلاف کمیسیون‌ها یا پنل‌های تحقیقاتی موقت، مؤسساتی طول‌العمر هستند و بخش عمده‌ای از منابع انسانی و مالی خود را به پژوهش در علوم اجتماعی (از جمله علوم سیاسی، اقتصادی، مدیریت دولتی و روابط بین‌الملل) و انتشار نتایج آن اختصاص می‌دهند. از این رو، خروجی اصلی اندیشکده‌ها، کتاب، تک‌نگاشت، گزارش، خلاصه سیاستی، کنفرانس، سمینار، جلسات توجیهی و گفتگوهای غیر رسمی با سیاست‌گذاران، مقام‌های دولتی و ذی‌نفعان کلیدی است. از این اشتراک‌ها که بگذریم، می‌توان اندیشکده‌ها را بر اساس معیارهای گوناگون دسته‌بندی کرد. (Weidenbaum, 2009: 35).

اندریشکده	جهت‌گیری سیاسی و فلسفی
بنیاد هریتیج	محافظه‌کار
مؤسسه امریکن اینترپرایز	محافظه‌کار
مؤسسه هادسون	محافظه‌کار
مؤسسه واتسکن	راست میانه‌رو
مؤسسه رند	راست میانه‌رو
مرکز مطالعات استراتژیک و راهبردی بین‌المللی	راست میانه‌رو
مؤسسه اقتصاد بین‌الملل	میانه‌رو
مؤسسه میلکن	میانه‌رو
دفتر ملی تحقیقات اقتصادی	میانه‌رو
بروکینگز	چپ میانه‌رو
بنیاد آمریکای جدید	چپ میانه‌رو
بنیاد کارنگی برای صلح	چپ میانه‌رو
شهروندان برای عدالت مالیاتی	ترقی‌خواه
مرکز پیشرفت آمریکا	ترقی‌خواه

از نظر نوع فعالیت

اندیشکده‌ها در آمریکا به یکی از سه شکل زیر هستند: (Struyk, 2006: 158).

• اندیشکده سنتی که منابع خود را منحصراً به تحقیقات دانشگاهی در زمینه سیاست اختصاص می‌دهد. (مثل مؤسسه هور و مرکز وودرو ویلسون).

• اندیشکده تلفیقی که علاوه بر پژوهش خدمات دیگری نیز ارائه می‌کند (مثل مؤسسه بروکینگز، موقوفه کارنگی برای صلح بین‌المللی، مؤسسه سیاست اقتصادی، مؤسسه امریکن انترپرایز و بنیاد هریج). اندیشکده‌های گردآورنده که بیشتر انرژی خود را صرف گردآوری و بازنشر نظرات و پیشنهادهای دیگر اندیشکده‌ها می‌کنند. (مثل دموز، مرکز تحقیقات سرمایه‌و بنیاد کنگره آزاد).

از نظر نوع وابستگی

در بسیاری از کشورها، اندیشکده‌ها به صورت سنتی رسماً به دولت، احزاب سیاسی یا شرکت‌ها وابسته هستند. اما در ایالات متحده آمریکا گرایش عمومی به سمت اندیشکده‌های مستقل، بی‌طرف و غیر دولتی است. وجهه مستقل و آفاق‌اندیشکده‌ها به آنها اعتبار بیشتری نزد عموم مردم می‌بخشد. این اندیشکده‌ها معمولاً بخش مهمی از منابع مالی مورد نیاز خود را از کمک‌های خیرین ثروتمند به دست می‌آورند، اگر چه ممکن است دولت نیز به آنها پژوهانه‌هایی متناسب با پروژه‌هایشان تخصیص دهد. اندیشکده‌های دیگری نیز وجود دارند که رسماً به کنگره، آژانس‌های دولتی، دانشگاه‌ها و شرکت‌ها وابسته هستند. (Stone, 2006: 149).

انواع اندیشکده‌های مستقل از نظر ویژگی‌های سازمانی

اندیشکده‌های مستقل را می‌توان از نظر نوع سازمان در چهار دسته قرار داد:

۱. دانشگاهی / متنوع و دانشگاهی / تخصصی
۲. مؤسسات تحقیقات قراردادی
۳. مدافع
۴. بنگاه سیاست (Rich, 2006: 14).

اندیشکده‌های دانشگاهی / متنوع

این اندیشکده‌ها به پژوهش و تحلیل در حوزه‌های وسیع و متنوعی مثل اقتصاد، سیاست خارجی، محیط زیست و ... می‌پردازند. افزون بر این معمولاً:

- ۱- از نظر دانشگاه اعتبار دارند؛
- ۲- شبیه دانشگاهها هستند اما «دانشگاه‌هایی بدون دانشجو»
- ۳- دانشگاهیان را به خدمت می‌گیرند
- ۴- فرهنگ و ساختار سازمانی دانشگاهی دارند
- ۵- در حوزه‌های دانشگاهی شناخته شده فعالیت می‌کنند
- ۶- روی افق‌های زمانی بلندمدت‌تر تحقیق می‌کنند
- ۷- تحلیل‌های علمی انجام می‌دهند
- ۸- خروجی آنها مشابه دانشگاهها است
- ۹- نتایج مطالعات خود را در قالب کتاب، تک‌نگاشت و مقاله منتشر می‌کنند؛ نه در قالب گزارش و خلاصه سیاستی
- ۱۰- مدل مدیریتی آنها دانشکده‌ای و توافقی است.

مؤسسه بروکینگز، مؤسسه امریکن انترپرایز و مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی، مثال‌هایی از این نوع اندیشکده‌ها هستند. برای مثال اندیشکده بروکینگز برای نشان دادن ویژگی دانشگاهی و مستقل خود تصریح می‌کند که «ما تحقیقاتی را برای سیاست‌گذاران انجام می‌دهیم که فقط استادان و دانشجویان آن را مطالعه می‌کنند. ما برده برنامه قانون‌گذاری کنگره یا کاخ سفید نیستیم». (Abelson, 2009: 46).

اندیشکده‌های دانشگاهی / تخصصی

این اندیشکده‌ها از بسیاری جهات مشابه اندیشکده‌های (از نظر دانشگاهی) متنوع هستند، اما از نظر میزان تخصص گزایی تفاوت دارند. اندیشکده‌های تخصصی برنامه پژوهشی و مشتری‌ان محدودتری دارند و معمولاً فقط روی یک حوزه، مثل اقتصاد، یا یک زیرشاخه، مثل اقتصاد

بین‌الملل، تمرکز دارند. اداره ملی تحقیقات اقتصادی، مؤسسه راهبرد اقتصادی و مؤسسه اقتصاد بین‌الملل، مثال‌هایی از این نوع اندیشکده‌ها هستند. (Stone, 2006: 149).

مؤسسات تحقیقات قراردادی

این مؤسسات، بیشتر تحقیقات و تحلیل‌هایشان را برای بخش‌های دولتی انجام می‌دهند. آن‌ها معمولاً:

- سازمان‌هایی مستقل و غیر انتفاعی هستند
 - گرایش سیاست‌گذاری دارند و روابط نزدیکی با آژانس‌های دولتی برقرار می‌کنند
 - متکی به قراردادهای دولتی هستند
 - نقش مشاوره‌ای دارند
 - تحلیل‌های کمی عرضه می‌کنند
 - بیشتر تحلیل سیاسی می‌کنند تا پژوهش
 - برای انتخاب برنامه پژوهشی درجه آزادی کمی به محققان می‌دهند. معمولاً آژانس سفارش دهنده، برنامه پژوهشی را تعیین می‌کند
 - نمی‌توانند نتایج کارشان را بدون مجوز مشتری منتشر کنند
 - مالکیت نتایج متعلق به مشتری است، نه متعلق به سازمان یا محققانش
 - از روش‌شناسی پژوهشی مورد نظر مشتری پیروی می‌کنند
 - معمولاً چند رشته‌ای هستند
 - فرهنگ و ساختار سازمانی شرکت مشاوره دارند
 - نظام پاداش، برنامه زمانی تولید و محصولاتشان را قرارداد مشخص می‌کند.
- رند و مؤسسه اربن مثال‌هایی از این نوع اندیشکده‌ها هستند. (Zufeng, 2009: 337).

اندیشکده‌های مدافع

اندیشکده‌های مدافع معمولاً یکی از این ویژگی‌ها را دارند:

- از یک موضوع خاص حمایت می‌کنند و مخالف تحلیل‌های بیشتر هستند.
 - از روش‌شناسی علمی بیشتر برای اثرگذاری بر سیاست در راستای ایدئولوژی خود استفاده می‌کنند.
 - بیشتر به دنبال بازاریابی هستند تا پژوهش. (Lipton, 2014: 9).
- اگر یک اندیشکده، مدافع شناخته شود، اعتبارش خدشه‌دار می‌شود. به همین دلیل، اندیشکده‌ها تلاش زیادی می‌کنند تا گرایش خود را در لوای روش‌شناسی علمی پنهان کنند. با این حال، اندیشکده مدافع می‌تواند کمک‌های مالی مناسبی از هم‌کیشان خود دریافت کند. از ویژگی‌های مشترک این اندیشکده‌ها می‌توان به این موارد اشاره کرد:
- مأموریت آنها متأثر از جهان‌بینی ایدئولوژیک، اخلاقی یا جانبدارانه آن‌ها است
 - یک دیدگاه خاص را فعالانه ترویج می‌کنند.
 - هدف اصلی آنها حمایت از یک جنبش، ایدئولوژی یا حزب است.
 - برای ترویج دیدگاه‌هایشان سازماندهی شده‌اند.
 - هم رویکردهای دانشگاهی و هم رویکردهای دیوان‌سالارانه به تحلیل سیاست را رد می‌کنند.
 - متناسب با قابلیتشان در پیشبرد جنبش مورد حمایتشان پاداش می‌گیرند.
 - معیارشان برای ارزیابی کارمندان، گرایش ایدئولوژی یا سیاسی است، نه اعتبار دانشگاهی یا سابقه انتشاراتی.
 - فرهنگ و ساختار سازمانی آنها مشابه سازمان‌های وکالتی است. (Medvetz, 2012: 22).
- مؤسسه کیتو، مؤسسه مطالعات سیاست، و شهروندانی برای اقتصاد بی‌عیب مثال‌هایی از این نوع اندیشکده‌ها هستند.

بنگاه سیاست

این سازمان‌ها نگاهی کارآفرینانه به تحلیل و توصیه سیاست دارند. از این رو، هم‌چون یک کسب و کار سازماندهی شده‌اند که هدفش درک بازار و توسعه و توزیع کالا به آن بازار است. آن‌ها سیاست‌گذاران را همچون مشتریانی با نیازها و ترجیحات خاص می‌بینند. این اندیشکده‌ها معمولاً:

- به اندازه یک شرکت به کارآیی و اثربخشی توجه دارند
- اصول مدیریت، بازاریابی و فروش را در تحقیقات سیاست عمومی به کار می‌گیرند
- معتقدند که گرایش اندیشکده‌ها نادرست و بیش از اندازه دانشگاه است به طوری که در تشخیص نیازهای سیاست‌گذاران شکست می‌خورند.
- نتایج تحقیقات را در قالبی ارائه می‌کنند که با نیازهای سیاست‌گذاران، سیاست‌مداران و دیوان‌سالاران پرمشغله تناسب داشته باشد.
- پژوهش‌های کوتاهی انجام می‌دهند که روی دغدغه سیاسی یا موضوع قانون‌گذاری جاری تمرکز دارد.
- کیفیت انتشاراتشان در حد روزنامه‌ای (ژورنالیستی) است.
- از برنامه زمانی دقیقی برای تولید محصولاتشان پیروی می‌کنند.
- فرهنگ و ساختار سازمانی آنها مشابه سازمان‌های بازاریابی است.
- به کسانی پاداش می‌دهند که بتوانند در برنامه‌های زمانی فشرده کار کنند و خلاصه‌های سیاستی تولید کنند. (James, 2006: 44).

مثال‌های این نوع اندیشکده عبارت‌اند از بنیاد هریتج و مرکز پیشرفت آمریکا.

انواع اندیشکده‌های وابسته از نظر ویژگی‌های سازمانی

اندیشکده‌های وابسته، سازمان‌هایی برای تحقیقات سیاستی هستند که از نظر مدیریتی، مالی و یا قانونی به یک سازمان متصل هستند. این اندیشکده‌ها از نظر سازمانی بر چهار نوعند:

- وابسته به حزب
- تحت حمایت دولت
- انتفاعی خصوصی
- دانشگاهی. (Richard, 2015: 17).

اندیشکده‌های وابسته به حزب

این اندیشکده‌ها رسماً به یک حزب سیاسی وابسته هستند. احزاب سیاسی در غرب معمولاً تیم‌هایی از پژوهشگران و تحلیل‌گران را در اختیار دارند که کارشان طراحی ایده‌ها، سیاست‌ها و برنامه‌هایی است که دستورالعمل‌های حزب را در طول رقابت‌های انتخاباتی یا زمانی که حزب به قدرت می‌رسد مشخص می‌کنند. این اندیشکده‌ها، که اغلب با رهبران حزب ارتباط دارند، معمولاً:

- مسئول طراحی ایده‌ها، سیاست‌ها و برنامه‌هایی هستند که خط مشی حزب را مشخص می‌کنند
- بیشتر اروپایی هستند. در اروپا همه احزاب عمده، اندیشکده‌ای در خدمت منافع خود دارند
- معمولاً منافع و فلسفه حزب و رهبران‌شان برنامه پژوهشی این اندیشکده‌ها را محدود می‌کند.

تنها مثال واقعی از این نوع اندیشکده در آمریکا مؤسسه سیاست پیشرو است. این مؤسسه که در سال ۱۹۸۹ تأسیس شد، بازوی تحقیقاتی شورای رهبری دموکراتیک است. شورای رهبری دموکراتیک، یک گروه دموکراتیک میانه‌رو است که چارچوب فکری و سیاسی کلینتون را طراحی کرد. بیل کلینتون و الگور از ابتدا نقشی فعال در این مؤسسه داشته‌اند. (Priscilla, 2015: 10).

اندیشکده‌های تحت حمایت دولت

این اندیشکده‌ها جزئی داخلی از فرایند سیاست‌گذاری هستند. تحقیقات آنها معمولاً مربوط به مسائل سیاستی یا قانون‌گذاری جاری است. اندیشکده‌های تحت حمایت دولت معمولاً:

- برای خدمت به دولت سازمان‌دهی شده‌اند
- از دستگاه سیاست‌گذاری روزمره پشتیبانی می‌کنند
- منافع و برنامه‌های دولت آن‌ها را محدود می‌کند.

- سرویس تحقیقاتی کنگره‌ای نمونه‌ای از این نوع اندیشکده‌ها است. (Medvetz, 2012: 29).

اندیشکده‌های خصوصی انتفاعی

این اندیشکده‌ها از نظر استخدام کارکنان و سازماندهی مشابه اندیشکده‌های غیر انتفاعی هستند و خدماتی مشابه، عرضه می‌کنند. اما در ازای خدمات خود پول دریافت می‌کنند. تفاوت بنیادین آنها با اندیشکده‌های غیر انتفاعی، مثل رند، در این است که اندیشکده‌های انتفاعی تحت مدیریت هیئت مدیره مستقل هستند. قانون آنها را ملزم می‌کند برای بهره‌مندی از معافیت مالیاتی هیئت مدیره‌ای متشکل از بخش خصوصی داشته باشند. مثالی از این نوع اندیشکده‌ها مؤسسه تحقیقاتی استنفورد است. (Zufeng, 2009: ۳۳۴).

اندیشکده‌های دانشگاهی

این اندیشکده‌ها رسماً به یک دانشگاه یا کالج وابسته هستند. معمولاً به صورت یک مرکز یا مؤسسه فعالیت می‌کنند که بر علوم اجتماعی متمرکز است. آن‌ها معمولاً به یکی از دانشکده‌ها متصل هستند، اگر چه برخی از آنها واحدهای مستقل هستند کارکنان خود را از دانشکده‌های مختلف جذب می‌کنند. بیشتر آنها در دانشکده‌های علوم سیاسی، روابط بین‌الملل، اقتصاد، تاریخ و سیاست‌گذاری عمومی قرار دارند. بیش از آن که به تحلیل مسائل سیاستی بپردازند به فکر جستجوی دانش به خاطر دانش هستند. مشغله‌های آموزشی و تحقیقاتی‌شان آنها را از نیازهای تصمیم‌گیران دور می‌کند. مرکز تحقیقات آسیا - اقیانوسیه که در سال ۱۹۷۷ در دانشگاه استنفورد تأسیس شد، نمونه‌ای از این نوع اندیشکده‌ها است. این مرکز جزئی از مؤسسه مطالعات بین‌الملل دانشگاه استنفورد است. (Richard, 2015: ۱۷).

اندیشکده‌های دو رگه

بعضی از اندیشکده‌ها تلفیقی از اندیشکده‌های بالا هستند، قسمی از این اندیشکده‌ها که می‌توان آنها را اندیشکده‌های میراثی خواند به دست افراد ثروتمند یا مقام‌های سابق تأسیس می‌شوند. هدف از تأسیس این اندیشکده‌ها پیگیری منافع یا باورهای سیاسی و ایدئولوژیک این افراد است. نوع دیگری از اندیشکده‌های دو رگه، اندیشکده‌های ایالاتی هستند. طی دو دهه گذشته کنگره و کاخ سفید مسئولیت‌های بسیاری را به ایالات واگذار کرده‌اند. در نتیجه بسیاری از اندیشکده‌ها توجه خود را به مسائل سطح ایالتی معطوف کرده‌اند. (Struyk, 2006: 161).

از نظر گرایش سیاسی و فلسفی

اندیشکده‌ها را به طول کلی می‌توان در دسته‌های محافظه‌کار، آزادی‌خواه (لیبرترین)، میانه‌رو و پیشرو / لیبرال قرار دارد. دیدگاه سیاسی و فلسفی اندیشکده‌ها، نه تنها موضوع پژوهش، بلکه نتایج پژوهش آنها را نیز متأثر می‌کند. برخی اندیشکده‌ها موضع خود را به صورت رک اعلام می‌کنند. اما عده دیگری ترجیح می‌دهند وجهه بی‌طرفی خود را حفظ کنند. اما در مجموع معمولاً می‌توان گرایش اندیشکده‌ها را بر اساس اعلام خودشان، گرایش‌های کارمندان‌شان، گرایش‌های حامیان‌شان یا تحلیل انتشارات‌شان شناسایی کرد. اندیشکده‌های محافظه‌کار معمولاً از سیاست‌های اقتصادی حامی بازار آزاد و سیاست‌های اجتماعی سنتی پشتیبانی می‌کنند. آزادی‌خواهان مثل محافظه‌کاران هستند اما تأکید بیشتری روی لسه‌فر (عدم مداخله‌ی دولت در بازار) و تقبیح نقش دولت در سیاست‌های اجتماعی دارند. اندیشکده‌های میانه‌رو از نظر وسعت دیدگاه‌های پژوهشگرانشان قابل توجه هستند. این اندیشکده‌ها رویکردی بی‌طرفانه‌تر به مسائل سیاستی دارند و اجازه می‌دهند عناصری از دیدگاه‌های محافظه‌کار و پیشرو با هم ترکیب شوند. نهایتاً اندیشکده‌های لیبرال از سیاست‌های اقتصادی مداخله‌گرانه دولت پشتیبانی می‌کنند و هم‌زمان خواهان کاهش مداخله اجتماعی دولت هستند. در زمینه سیاست خارجی نیز معمولاً اندیشکده‌های محافظه‌کار دیدگاه‌های سرسختانه‌ای نسبت به اندیشکده‌های لیبرال دارند. (Troy, 2013: 17). در این چارچوب، دسته‌بندی اندیشکده‌های مشهور آمریکایی بر اساس گرایش سیاسی / فلسفی به صورت زیر درمی‌آید:

۱. اندیشکده‌های محافظه‌کار: مؤسسه امریکن انترپرایز، مؤسسه کامپتیو انترپرایز، شورای پژوهش خانواده، بنیاد هریج، مؤسسه هوور، مؤسسه هادسون، مؤسسه منهن، مرکز ملی تحلیل سیاست، بنیاد پیشرفت و آزادی.
۲. اندیشکده‌های آزادی‌خواه (لیبرترین): مؤسسه کیتو، بنیاد ریزن.
۳. اندیشکده‌های میانه‌رو با گرایش به راست: مرکز مطالعات راهبردی و بین‌الملل، مؤسسه میلکن. مؤسسه سیاست شرق نزدیک واشنگتن.
۴. اندیشکده‌های میانه‌رو: مؤسسه بیکر، شورای روابط خارجی، مؤسسه راهبرد اقتصادی، فوروم آزادی، مؤسسه اقتصادی بین‌الملل، اداره ملی تحقیقات اقتصادی، رند: منابع برای آینده. اندیشکده‌های میانه‌رو با گرایش به چپ: مؤسسه بروکینگز، موقوفه کارنگی برای صلح بین‌الملل، مرکز کارتر، بنیاد آمریکای جدید، مؤسسه سیاست پیشرو، مؤسسه ارین. اندیشکده‌های پیشرو / لیبرال: مرکز پیشرفت آمریکا، مرکز اطلاعات دفاع، مرکز یکپارچگی عمومی، مرکز اولویت‌های سیاست و بودجه، شهروندان برای عدالت مالیاتی، مؤسسه سیاست اقتصادی، مؤسسه مطالعات سیاستی، مرکز مشترک مطالعات سیاسی و اقتصادی، مؤسسه سیاست عدالت، مؤسسه ورلدواچ (جهان‌نگر) (Rich, 2006: 15).

نتیجه گیری

«گسترده‌گی» و «دامنه» این منابع از «دهه ۱۹۹۰ میلادی» به طور قابل ملاحظه‌ای افزایش پیدا کرده است؛ در عین حال اندیشکده‌ها به «نیازهای سیاست‌گذاران و افکار عمومی» برای {دسترسی به} اطلاعاتی پاسخ داده‌اند که مؤثر، قابل اعتماد و قابل دسترسی است. هرچند این نیاز «دینامیک ذاتی» این فرایند سیاست‌گذاری بوده است؛ «نیروهای جهانی سازی» - به دلیل توانایی کم نظیر آنها برای استحکام پل «پژوهش و سیاست‌گذاری» و بنابراین «افزایش کیفیت و کارایی» فرایند سیاست‌گذاری - به «رشد اندیشکده‌های مستقل» به صورت محسوسی شتاب بخشیده‌اند؛ در نتیجه، اکنون می‌توان اندیشکده‌ها را در ۱۸۲ کشور جهان پیدا کرد. با گسترش و تقویت روابط با دیگر «سازمان‌های پژوهشی و غیرانتفاعی» از طریق دولت، شبکه‌های منطقه‌ای و بین‌المللی، «اندیشکده‌ها» به عنوان کمک‌کنندگان اصلی به «فرایند سیاست‌گذاری» موقعیتشان را مستحکم کرده‌اند.

منابع و مراجع

- [1] Abelson. Donald E. (2006). *A Capitol Idea*. Montreal: McGill-Queen's University Press. ISBN 978-0-7735-3115-4.
- [2] Delgado, Richard; Stefancic, Jean; Tushnet, Mark. *NO MERCY: HOW CONSERVATIVE THINK TANKS AND FOUNDATIONS CHANGED AMERICA'S SOCIAL AGENDA*. Philadelphia: Temple University, 2015. 208p.
- [3] Diane Stone 'Think Tanks and Policy Analysis', in Frank Fischer, Gerald J. Miller. & Mara S. Sidney (eds.) *Handbook of Public Policy Analysis: Theory, Methods, and Politics*, New York, Marcel Dekker Inc. 2006: 149-157
- [4] James Petras. *The Power of Israel in the United States*. Clarity Press .2006. ISBN 978-0-932863-51-5.
- [5] Phelps, Richard P. (2015). *The Gauntlet: Think Tanks and Federal Research Centers Misrepresent and Suppress Other Education Research New Educational Foundations*, 4.
- [6] Rich, A. (2006). *Think tanks, Public policy and the Politics of Expertise*. New York: Cambridge University Press.
- [7] Struyk, R. J. (2006). *Managing Think Tanks: Paractical Guidance for Maturing Organizations* (2 ed.). Budapest: OSI/LGI, Thes Urban Institute.
- [8] Tevi Troy (May-June 2012). "No More Thinking With Think Tanks". *Utne*. Retrieved 20 January 2013.
- [9] Thomas Medvetz, "*Think Tanks in America*" (2012) Chicago, IL: University of Chicago Press
- [10] Wendland, Joel (February 6, 2014). "*Big Oil, the American Enterprise Institute, and their War on Science*". *Political Affairs Magazine*.
- [11] Zufeng, Z. (2009). *The Influence of Think Tanks in the Chinese Policy Process: Different W*. *Asian Survey* , 49 (2), 333-357.